ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Πόπη Γανιάρη

Οι αυτοδιοικητικές εκλογές του Μαΐου γίνονται σ' ένα πολιτικό περιβάλλον αντιφατικό. Από τη μια συνεχίζεται και εντείνεται η επίθεση κυβέρνησης και τρόικας με στόχο να αντιμετωπίσουν την βαθιά κρίση του καπιταλιστικού συστήματος στις πλάτες του εργαζόμενου λαού. Πέντε χρόνια μνημονιακής πολιτικής έχουν οδηγήσει σήμερα στο να μιλάμε πια για ανθρωπιστική κρίση. Από την άλλη βαθαίνει η οικονομική και πολιτική κρίση του ίδιου του συστήματος και δυναμώνει η λαϊκή απαίτηση: ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ.

Ας δούμε την εικόνα:

• Φτώχεια, ανεργία, απολύσεις, αποδιάρθρωση εργασιακών σχέσεων, ασφαλιστικών δικαιωμάτων, εργοδοτική τρομοκρατία όχι πια μόνο στον ιδιωτικό τομέα αλλά και το δημόσιο (βλέπε αξιολόγηση εγκύκλιος = απολύσεις αναγκαστικές, με ποσόστωση)

• Καταστροφή των μικρομεσαίων επαγγελματιών, και της φτωχομεσαίας αγροτιάς

• ανθρωπιστική καταστροφή στη υγεία,

• συρρίκνωση, υποβάθμιση ιδιωτικοποίηση της παιδείας,

• εκατοντάδες χιλιάδες σπίτια χωρίς ρεύμα, ανάγκη για συσσίτια στα σχολεία

• δεκάδες χιλιάδες νέοι που εγκαταλείπουν τη χώρα παίρνοντας το δρόμο της ξενιτιάς.

• Δημόσια αγαθά και στρατηγικές υποδομές, φιλέτα του δημοσίου ξεπουλιούνται μέσω του ΤΑΙΠΕΔ ,του υποθηκοφυλακείου των δανειστών.

• Η βία και τα ΜΑΤ συνοδεύουν κάθε κυβερνητική απόφαση.

• Απαγόρευση και χτύπημα διαδηλώσεων, επιστράτευση απεργών, προληπτικές συλλήψεις και διώξεις αγωνιστών και απεργών Οι πρόσφατες βαριές, εκδικητικές καταδίκες των ηρωικών απεργών της Ελληνικής Χαλυβουργίας δείχνουν καθαρά πως ένα ολόκληρο σύστημα έχει πέσει για να συντρίψει όποιον δεν συμμορφώνεται στις υποδείξεις της υποταγής, όποιον παλεύει πραγματικά ξεπερνώντας τον κώδικα της ήττας των “συμβολικών ενεργειών με ημερομηνία λήξης”. Οι εργάτες στη Χαλυβουργία έπρεπε να τιμωρηθούν παραδειγματικά, επειδή σήκωσαν στις πλάτες τους έναν σημαντικό και κρίσιμο αγώνα στον ιδιωτικό τομέα που διεκδικούσε τα αυτονόητα. Δουλειά, ψωμί για τα παιδιά τους και αξιοπρέπεια.

• Στήνουν στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες(πολέμων στους οποίους η χώρα μας έχει συμμετοχή και ευθύνη) ,στήνουν φυλακές υψίστης ασφαλείας, λευκά κελιά για τους κοινωνικούς και πολιτικούς αντιπάλους του συστήματος. Το Φαρμακονήσι οι εκατοντάδες πνιγμένοι στα νερά του Αιγαίου και του Έβρου, στοιχειώνουν την ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης.

Παρόλα αυτά, ενόψει των επικείμενων εκλογών η άθλια συγκυβέρνηση Σαμαρά – Βενιζέλου προσπαθεί να πουλήσει ένα δήθεν «success story» για «πρωτογενές πλεόνασμα» και “έξοδο στις αγορές”.

Να συγκρίνουμε με στοιχεία την κατάσταση της οικονομίας σήμερα και πριν το μνημόνιο:

Χρέος 349 δις αντί για 299 δις

Ποσοστό Χρέους επί του ΑΕΠ 190% αντί 129%

ΑΕΠ 185 δις αντί για 231 δισ

Ανεργία 27,5% αντί για 9%

Αγοραστική δύναμη μισθωτών 37% μειωμένη

Η έξοδος στις αγορές είναι στην πραγματικότητα μια συναλλαγή με τους χρηματοπιστωτικούς γύπες, με κοινούς τοκογλύφους. Η σημερινή τάση είναι διεθνείς επενδυτές να αποσύρονται από τις αναδυόμενες αγορές και να επιλέγουν για τα κερδοσκοπικά τους παιχνίδιατα turn around stories της Ευρώπης. Με ληστρικό επιτόκιο

μεγαλύτερο από το μνημονιακό επιτόκιο δανεισμού που ισχύει τώρα. Και 1000% πάνω από το σχεδόν μηδενικό επιτόκιο δανεισμού της Γερμανίας. Τα νέα ομόλογα θα υπάγονται στο αγγλικό δίκαιο, δηλαδή δεμένοι χειροπόδαρα όχι μόνο στους ιμπεριαλιστικούς θεσμούς (ΔΝΤ, ΕΚΤ) αλλά και σε ιδιώτες κερδοσκόπους.

Το «πρωτογενές πλεόνασμα» απ' όπου ετοιμάζεται να μοιράσει τα ψηφοθηρικά του ψίχουλα ο Σαμαράς είναι προϊόν ληστείας του εισοδήματος, της αξιοπρέπειας της ίδιας μας της ζωής. Ένα ελάχιστο μέρος των χρεων του ελληνικού κράτους προς απλήρωτους εργαζόμενους συμβεβλημένους, προμηθευτές του δημοσίου κλπ.

Αλλά και στο πολιτικό επίπεδο η κυβέρνηση Σαμαρά – Βενιζέλου βρίσκεται σε κρίση και αποσταθεροποίηση, παρ' όλη την παν-κινητοποίηση για τη στήριξή της από τις δυνάμεις του ευρωπαϊκού αστισμού με ναυαρχίδα την ίδια τη Μέρκελ. Το σκάνδαλο Μπαλτάκου δείχνει τον βαθύ εναγκαλισμό κυβέρνησης- Χρυσής Αυγής. Εκθέτει τόσο τη Χρυσή Αυγή, που αποδεικνύεται ότι πουλάει αντισυστημικό προφίλ με κυβερνητικές πλάτες, όσο και την κυβέρνηση. Εξηγείται η για χρόνια ασυλία της φασιστικής, εγκληματικής οργάνωσης, αλλά και οι πολιτικές συγγένειες του ίδιου του πρωθυπουργού.

Όμως η κυβέρνηση και οι δυνάμεις του αστισμού δεν είναι οι μόνοι παίκτες. Παράλληλα οι εργατικές και λαϊκές αντιστάσεις δεν κοπάζουν. Απέναντι στον αντιλαϊκό μεσαίωνα όλοι εμείς, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, η νεολαία, οι μετανάστες γράφουμε τη δικιά μας ιστορία αξιοπρέπειας.

Σ΄ αυτό το τοπίο οι τριπλές εκλογές του Μαΐου και όχι μόνο οι Ευρωεκλογές, αποκτούν κεντρικό πολιτικό περιεχόμενο.

Το μήνυμα που θα στείλουν αυτές οι εκλογές είναι κρίσιμο για το αν θα συνεχιστεί ο καταστροφικός για το λαό δρόμος των μνημονίων, του αυταρχισμού, της επιτήρησης, ή θα ανοίξει ο δρόμος για την εργατική αντεπίθεση, για μια έξοδο από την κρίση στην υπηρεσία των αναγκών του εργαζόμενου λαού.

Η «Ανταρσία στο Αιγαίο» θα δώσει τη μάχη.

Για να καταγραφεί ένα ισχυρό ρεύμα που τολμά να κατονομάσει τους ενόχους (κεφάλαιο, Ε.Ε., κυβέρνηση), που δε διστάζει να βάλει στόχο την έξοδο από ευρώ – ΕΕ, σαν αναγκαία προϋπόθεση για την επιβίωση των εργαζομένων, της φτωχομεσαίας αγροτιάς και της νεολαίας.

Για να προτείνει ένα μεταβατικό πρόγραμμα ρήξης και ανατροπής, κάλεσμα συμμετοχής και δράσης, που δεν θα είναι δουλειά κανενός δημοτικού ή περιφερειακού συμβουλίου, καμιάς κυβέρνησης να το εφαρμόσει, αλλά υπόθεση του ίδιου του κινήματος, των συνδικάτων και των σωματείων, των λαϊκών συνελεύσεων να το επιβάλουν.

Χωρίς κυβερνητικές και διαχειριστικές αυταπάτες, χωρίς υποταγή στα ιερά και τα όσια των στρατηγικών επιλογών της αστικής τάξης, που οδηγεί αναπόφευκτα σε πολιτικές λιτότητας και νέα μνημόνια.

Χωρίς περιχαράκωση από τη δοκιμασία της πολιτικής μας πρότασης στον κοινωνικό και πολιτικό συναγωνιστικό στίβο, χωρίς αναχωρητισμό από τις μεγάλες πολιτικές και κοινωνικές μάχες της εποχής μας.

Για να υπηρετήσει και απ' αυτή τη θέση την αναγκαιότητα συγκρότησης του κινήματος. Σαν άλλο ένα μέσο συμβολής στη λαϊκή οργάνωση μέσα από την αποκάλυψη αντιλαϊκών πολιτικών και μέτρων, σαν βήμα παρέμβασης των λαϊκών συλλογικοτήτων οργάνωσης και διεκδίκησης. Σαν μέσο αξιοποίησης, χωρίς αυταπάτες, οποιασδήποτε ευκαιρίας παρουσιάζεται μέσα και από τον θεσμικό δρόμο για να καθυστερείς, να παρεμποδίζεις ή να δυσκολεύεις τον αντίπαλο.

Σ' αυτή τη μάχη καλούμε σε συστράτευση τους συναγωνιστές και τις συναγωνίστριες που παλέψαμε μαζί όλα αυτά τα μαύρα χρόνια των μνημονίων. Τους καλούμε να συμβάλουν με τις απόψεις τους, τις ιδέες, την εμπειρία τους. Παλεύουμε για την μετωπική πολιτική συμπόρευση όλων όσων αγωνίζονται για έναν ριζικά διαφορετικό δρόμο χωρίς χρέος και μνημόνια, χωρίς ευρώ, έξω από την ΕΕ, ενάντια στο κεφάλαιο και τον καπιταλισμό. **Για την οικοδόμηση μιας αριστεράς, που την κατάθεση αγώνα, οργής και ελπίδας που έχει κάνει ένας ολόκληρος λαός, θα την κάνει μαγιά για ένα σήμερα ανατροπής και ένα αύριο επαναστατικών αλλαγών και συλλογικής δημιουργίας.**

.....
..

*Το παραπάνω κείμενο είναι η ομιλία της Πόπης Γανιάρη στην παρουσίαση της «ΑΝΤΑΡΣΙΑ στο ΑΙΓΑΙΟ-Αντικαπιταλιστική Αριστερά». Ολόκληρο το βίντεο της συνέντευξης τύπου μπορείτε να δείτε εδώ: «Ανταρσία στο Αιγαίο»: Το Βίντεο της Συνέντευξης Τύπου

Επίσης, μπορείτε να δείτε το πρώτο βιντεάκι της Ανταρσίας στο Αιγαίο εδώ: Εξαιρετικό το

πρώτο βιντεάκι της «Ανταρσία στο Αιγαίο»!